10/05/2019

“Όταν δεν τιμάς την γυναίκα σου, μπορεί να σπάση σαν ένα ποτηράκι”

/ Αγιορείτικα

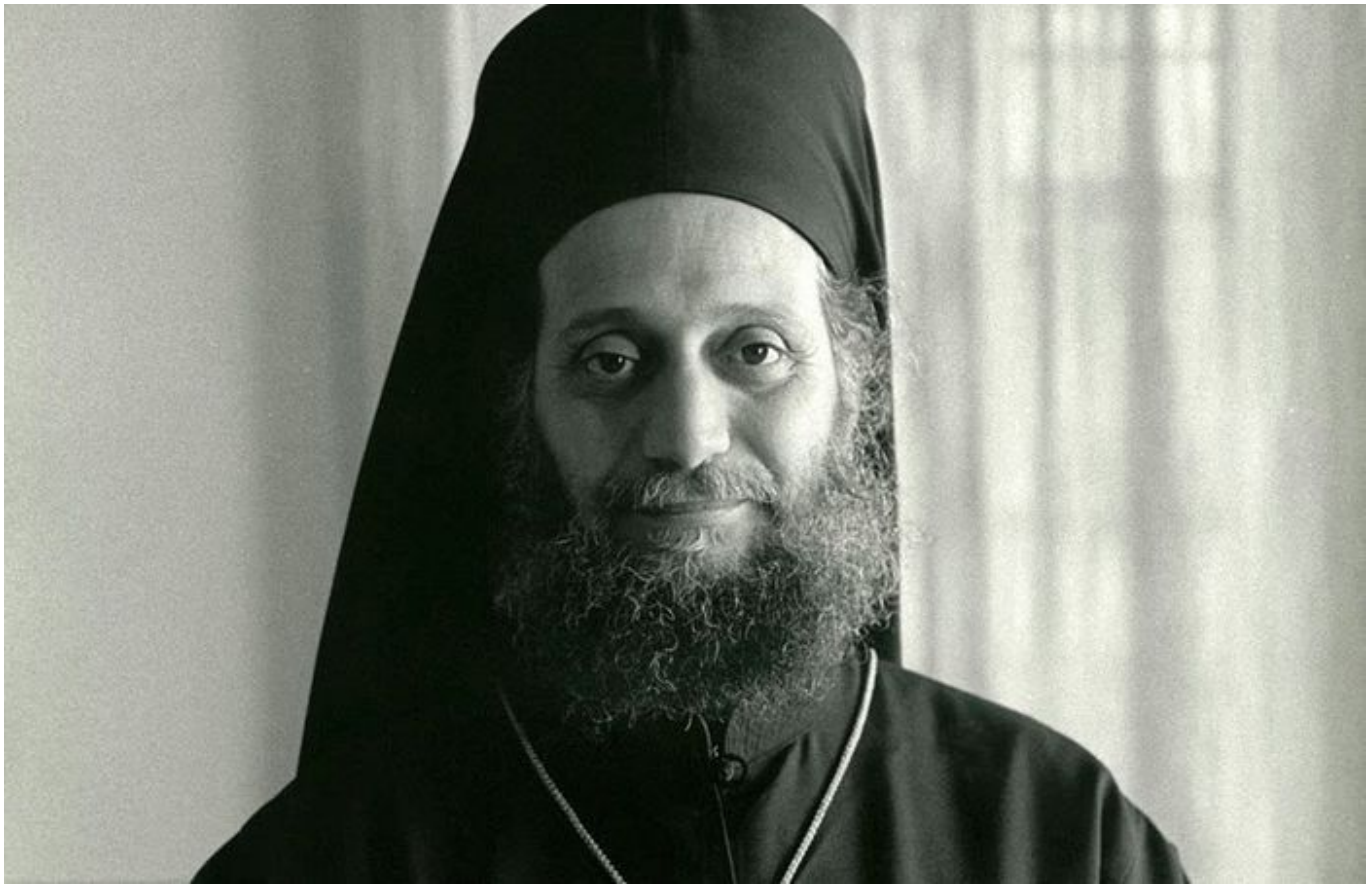

Αν δεν μπορείτε να γίνετε πνευματικοί άνθρωποι, τουλάχιστον να γίνετε ευγενείς έλεγε ο μακαριστός Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης, θυμίζοντας ότι αυτό που χάσαμε και χάνουμε ως Έθνος καθημερινά, την ευγένεια δηλαδή που όσο η υπερηφάνεια και η κουτοπονηριά μας αυξάνεται τόσο αυτή ελαττώνεται και χάνεται ανάμεσα στις ανθρώπινες σχέσεις διαλύοντας την όποια έννοια κοινωνικότητας και πραγματικής αδελφοσύνης που απέμεινε στο ταλαιπωρημένο αυτόν τόπο.

Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης:

….Και ένα τελευταίο, το οποίο αναφέρει ο αββάς Ησαΐας. Παρ’ ότι ήταν ασκητής, οι λόγοι του είναι κοινωνικώτατοι και συγχρόνως πνευματικοί και θεολογικοί. Λέγει λοιπόν ότι, εάν κάποιος, ο αδελφός σου ή η μητέρα σου ή η γυναίκα σου, σου ψήση φαγητό και δεν επιτύχη, «μη ειπής αυτώ, ότι κακώς έψησας» μην πης ότι δεν είναι όπως το περίμενα «θάνατος γάρ εστι τη ψυχή σου» είναι θάνατος για την

ψυχή σου.

Είναι μεγάλο αμάρτημα να πης ότι το φαγητό δεν είναι καλό, διότι η γυναίκα είναι αδύνατος άνθρωπος μπορεί να έχη κάποιο πρόβλημα, να έχη κάποια δυσκολία.

Μπορεί ο αδελφός, ο μοναχός, να ήταν άρρωστος, κουρασμένος, να σκεπτόταν κάτι και να κάηκε λίγο το φαγητό. Δεν χάλασε ο κόσμος. Έτσι ευλογεί ο Θεός το μοναστήρι, έτσι ευλογεί και τα σπίτια μας διότι και το σπίτι μας είναι μοναστήρι.

Πληγώνεται ο άλλος.

Γι' αυτό λέγει «ερεύνησον σεαυτόν ει ης συ ακούσας παρ' άλλου πώς έμελλες θλίβεσθαι, και αναπαύη».

Δεν ξεύρεις ότι, αν σου το έλεγαν αυτό εσένα, θα στενοχωριόσουν;

Γιατί εσύ στενοχωρείς την γυναίκα σου ή τον αδελφό σου;

Και συνεχίζει ο αββάς Ησαΐας: «Εάν ψάλλητε μετ' αλλήλων», εάν ψάλλετε, εάν τραγουδάτε, «και εις πλανηθή εις λέξιν», και κάποιος κάνει λάθος, «μη ταχέως είπητε αυτώ και ταράξητε αυτόν», μην του πήτε «σώπα, λάθος έκανες», διότι θα τον ταράξετε και όταν θα θελήση να ψάλη ή να τραγουδήση, θα κάνη συνεχώς λάθη.

Έτσι δημιουργούνται τα προβλήματα στις ψυχές των ανθρώπων.

***

...Δεν λέμε ευθέως την αλήθεια.

Δεν την αντέχει ο άλλος.
Επιστρέφει, επί παραδείγματι, ο σύζυγος στο σπίτι και η σύζυγος έχει κάνει κάποιο λάθος.

Της επιτίθεται ο σύζυγος:

"Λάθος έκανες, Αυτή είναι η αλήθεια. Η αλήθεια να λέγεται!".

Δεν είναι αυτή η αλήθεια. Δεν είναι αυτό αγάπη. Αυτό είναι εγωϊσμός.

Αυτό σημαίνει ότι δεν αγαπάς την γυναίκα σου που την αγκαλιάζεις κάθε ημέρα, αφού της δίνεις μιά στο κεφάλι και στην καρδιά της.

Πώς συμβιβάζονται αυτά;

Το ίδιο ισχύει και για την γυναίκα με τον άνδρα, για τον Γέροντα με τον υποτακτικό, τον υποτακτικό με τον Γέροντα, τον αδελφό με τον αδελφό....

Να λοιπόν τι σημαίνει ευγένεια...

***

....«Οι άνδρες συνοικούντες κατά γνώσιν». Εσύ δηλαδή που απέκτησες γυναίκα και ζης μαζί της, να ζης «κατά γνώσιν». Να ξεύρης τι ζητάει η καρδιά της γυναίκας, να ξεύρης την ιστορία της που σου διηγήθηκε από την πρώτη ημέρα που σε γνώρισε, να μην ξεχάσης τίποτε από όσα σου είπε.

Ακόμη, να ξεύρης την ψυχολογία της, διότι ο άνδρας και η γυναίκα δεν είναι το ίδιο πράγμα. Άλλα θέλω εγώ, άλλα θέλει εκείνη. Αλλού τρέχω εγώ, αλλού τρέχει εκείνη. Αλλοιώς μας έπλασε ο Θεός. Άρσεν και θήλυ έπλασε, για να συνδέωνται, να συνενούνται τα διαφορετικά και να προκύπτη μία τελειότητα. Επίσης, να δείχνης ότι αγαπάς την γυναίκα σου, ότι την θυμάσαι, ότι προσέχεις κάθε ανάγκη της.

Πώς όμως;

Όχι με υπερηφάνεια αλλά «ως ασθενεστέρω σκεύει τω γυναικείω απονέμοντες τιμήν» .

Στην γυναίκα λέγει να έχη πραότητα προς τον άνδρα. Στον άνδρα λέγει να τιμά την γυναίκα του.

Όταν δεν τιμάς την γυναίκα σου, μπορεί να σπάση σαν ένα ποτηράκι, χωρίς μάλιστα να το καταλάβης. Εσύ θα θέλης κάτι, θα επιμένης, θα φωνάζης, θα υβρίζης, θα παρεξηγήσαι, «μα δεν μου το έκανες αυτό, μα δεν μου το έδωσες», αλλά δεν κατάλαβες ότι έσπασε η καρδιά της γυναίκας σου.

Και άμα σπάση, έστω και αν ραγίση, δύσκολα αποκαθίσταται.

Τι ωραία που τα λέγει ο Απόστολος!

Πού τα ήξευραν αυτά οι ευλογημένοι άγιοι;

Μα, από την αγιότητα πηγάζουν και απορρέουν αυτά.

Θέλει λοιπόν τιμή η γυναίκα, διότι είναι λεπτή και ευαίσθητη.

Πρέπει εσύ, άνδρα, να το κάνης αυτό, διότι «είσθε συγκληρονόμοι χάριτος ζωής», διότι πήρατε ένα χάρισμα και οι δυο μαζί.

Το λαχείο που σας έδωσε ο Θεός, δεν είναι μόνον για σένα ή μόνον για εκείνην, είναι και για τους δυο σας. Είσθε συγκληρονόμοι, θα κληρονομήσετε μαζί την αιώνια ζωή. Και όλα αυτά τα λέγει, «εις το μη εγκόπτεσθαι τας προσευχάς υμών».

Εάν δηλαδή εσύ, γυναίκα, δεν είσαι πράος άνθρωπος και αν εσύ, άνδρα, δεν σέβεσαι την γυναίκα σου, δεν την τιμάς, δεν θα μπορέσετε ποτέ να κάνετε προσευχή. Διότι η μία σαρξ –«εις σάρκα μίαν έσονται»– γίνεται πολλές σάρκες.

Γίνεται μία καταπληγωμένη σάρκα. Και επομένως, έχομε συνεχώς συγκρούσεις, προβλήματα, παράπονα. Έχω παράπονα εγώ από εσένα, εσύ από εμένα. Εγώ θα πάω στον φίλο μου να παραπονεθώ για την γυναίκα μου και συ θα πας στην φίλη σου να παραπονεθής για τον άνδρα σου.

Έτσι, επειδή δεν θα έχωμε ηρεμία, χαρά και ειρήνη, δεν θα μπορούμε να προσευχηθούμε και η ζωή μας θα είναι γεμάτη μιζέρια. Αν θέλωμε να φθάσωμε στον Θεόν, λέγει, πρέπει να σκεπτώμεθα κοινωνικά.

Βλέπετε ότι το μοναστήρι είναι και μέσα στον κόσμο;

Περί Θεού: Λόγος Αισθήσεως © 2004, ΙΕΡΟ ΚΟΙΝΟΒΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΟΡΜΥΛΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ, Εκδ. ΙΝΔΙΚΤΟΣ, Αθήναι 2004.